

lezelo Evangelium nase za straceno skoro pól veka. Rozkazem prvnioho konsula Napoleona Bonaparte, aby se zbytkové zahovanyh rukopisov v municipalní bibliotheky snesli, dostal se i nás Texte du Sacre, obloupen z ozdoby svyhl, vsak jinak cel, do městské knihovny v Remesi. Uzený Rus, A. J. Turgeněv byl první, který nám dávno ozelený rukopis tento objevil. Po sledu jeho S. M. Strojev i K. L. Jastrzębský

Евангеліе, почитаемое потеряннымъ, лежало почти полвѣка. Въ слѣдствіе повелѣнія перваго консула Наполеона Бонапартѣ остатки сохранныхъ рукописей перенесены были въ муниципальныя библіотеки, и нашъ Texte du Sacre лишенный своихъ украшеній, впрочемъ полный, попалъ въ городскую библіотеку въ Реймъ. Русскій ученый А. И. Тургеневъ первый открылъ намъ рукопись, о которой такъ долго сожалѣли; послѣ него С. М. Строевъ и К. Л. Ястрембскій старались

z frámu svatě Sofie i rozličnýh klášterov, mezi kterými věcmi též Evangelia ve vseh řečech byla, myslil že slovanská kniha, foundána v pokladu frámu remesského, také v portu tom býti mohla. Alterov tlánek vzbudil zvědavost i spôsobil důležitá pátrání, když právě Silvestre de Sacy ohlásil, že rukopisu Texte du Sacre více není: »Tento drahocenný rukopis, praví on, zmizel ve dnech barbarství, kdežto nenaselivý fanatismus neumělosti, přistrěn jmenem filosofie, svůj stolec na rozvalinách věd i mravnosti vyzdvihl. Vsecko myslilo, že to bylo loupení plamene, jakož i veliké množství drahocenných věcí týkajících se náboženství i umění, vzatých z pokladu frámu remesského, uvrženo bylo na hranici jako obět přinásenou Rozumu, v těch dnech, kdežto nesmyslní tomuto božství nejkrásnější frám v městě tom zasvětili.« Viz

Узнавши изъ другихъ источниковъ, что при взятіи Константинополя крестоносцами, Венеціане взяли множество вещей при разграбленіи храма св. Софіи и разныхъ монастырей, между которыми были и Евангелія на всехъ языкахъ, онъ думалъ, что въ числѣ ихъ могла быть и словянская книга, хранящаяся въ реймской ризницѣ. Статья Альтера возбудила любопытство и положила начало важнымъ изслѣдованіямъ: но тогда Сильвестръ де Саси объявилъ, что рукопись Texte du Sacre болѣе не существуетъ: „Эта драгоценная рукопись, говорить онъ, исчезла во времена варварства, когда невыносимый фанатизмъ невѣжества именовъ философіи воздвигнулъ свой престолъ на развалинахъ наукъ и нравственности. Въ думали, что она была добычей пламени съ великимъ множествомъ драгоценныхъ предметовъ, касавшихся религіи и наукъ: ихъ взяли изъ реймской ризницы и бросили на костеръ въ жертву разуму въ тѣ дни, когда безсмысленные соорудили великолѣпнѣйшій храмъ этому идолу.“ Смотри.

Millin Magasin encyclopédique 5. année 1. VI. 457 a následující 1799 a odtud německy v: Eichhorn Bibliothek der bibl. Lit. díl 10. str. 530. Srov. též Dobrovského Slavín Pr. 1808 str. 70 a 275. druhé vyd. 1834 str. 67 a 154. Institutiones linguae slavicae. Vindob. 1822. Praef. p. XIV. Glagolita Clozianus. Vindob. 1836. Praef. p. X.